

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRĂREA NR.57
din data de 28.01.2015

Dosar nr: 678/2014

Petiția nr: 19261 din data de 13.11.2014

Petent: T M V , F P M , L I , D A
E

Reclamat: Curtea de Apel Ploiești, Ministerul Justiției.

Obiect: Diferență salarială între magistrați cu privire la încadrarea în altă tranșă de vechime, prin lege.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

1.1 T M V , cu adresa de comunicare la Curtea de Apel Ploiești, cu sediul în Ploiești, Str. Emile Zolla, nr.4, județ Prahova.

1.2. F P M , cu adresa de comunicare la Curtea de Apel Ploiești, cu sediul în Ploiești, Str. Emile Zolla, nr.4, județ Prahova.

1.3. L I , cu adresa de comunicare la Curtea de Apel Ploiești, cu sediul în Ploiești, Str. Emile Zolla, nr.4, județ Prahova.

1.4. D A E , cu adresa de comunicare la Curtea de Apel Ploiești, cu sediul în Ploiești, Str. Emile Zolla, nr.4, județ Prahova.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința părții reclamate

2.1. Curtea de Apel Ploiești cu sediul în Ploiești, Str. Emile Zolla, nr.4, județ Prahova.

2.2. Ministerul Justiției, cu sediul în București, Str. Apolodor, nr.17, Sector 5.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petenții, magistrați la Curtea de Apel Ploiești consideră că sunt discriminați pentru faptul că o dată cu încadrarea într-o altă tranșă de vechime beneficiază de o indemnizație mai mică față de alți colegi magistrați care au îndeplinit condiția de încadrare în altă tranșă de vechime anterior datei de 31.12.2010.

2. Petenții susțin că primesc o indemnizație mai mică față de alți colegi, fără o justificare obiectivă.

III. Procedura de citare.

1. Petenții au fost citați prin adresele înregistrate cu nr.19261/25.11.2014, părțile reclamate au fost citate prin adresele înregistrate cu nr. 19558/25.11.2014.
2. Prin adresele de citare părțile au fost informate cu privire la invocarea din oficiu a excepției de necompetență materială a CNCD, potrivit art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor.
3. La termenul de audieri din data de 04.12.2014, părțile nu au fost prezente

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului

1. Petenții, magistrați la Curtea de Apel Ploiești consideră că sunt discriminați pentru faptul că o dată cu încadrarea într-o altă tranșă de vechime beneficiază de o indemnizație mai mică față de alți colegi magistrați care au îndeplinit condiția de încadrare în altă tranșă de vechime anterior datei de 31.12.2010. Petenții susțin că primesc o indemnizație mai mică față de alți colegi, fără o justificare obiectivă.
2. În modalitatea de calcul a indemnizației cuvenite, Ministerul Justiției încalcă dispozițiile art.2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011, potrivit căroră personalul încadrat pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția în care este încadrat.
3. Prin aplicarea dispozițiilor art.6 alin.1 și 3 din Legea nr. 285/2010, indemnizația este calculată diferit față de cea de care beneficiază alți magistrați care au îndeplinit condițiile anterior datei de 31.12.2010.
4. O dată cu trecerea în altă tranșă de vechime, indemnizația petenților de încadrare brută lunară ajunge la nivelul pe care îl aveau indemnizațiile magistraților cu aceeași vechime.
5. În situația de față se pune în discuție o discriminare față de acei magistrați care, la data modificării sistemului de salarizare, aveau deja vechimea în funcție ce a atras și majorarea indemnizației petenților, deși sporurile în cauză vin să compenseze acele condiții de muncă pe aceeași perioadă, pentru toți magistrații încadrați, la bază, în același mod.
6. Ordonatorul de credite este obligat să respecte principiul egalității în drepturi în cadrul relațiilor de muncă, prin aplicarea aceluiași sistem de salarizare pentru toți salariații aflați în aceeași situație juridică.
7. Ministerul Justiției recunoaște faptul că alți colegi ai petenților au o indemnizație brută lunară mai mare fără să existe un motiv obiectiv și astfel se încalcă art.14 din Convenția Europeană.
8. Petenții susțin că au aflat de situația diferită în care se află la data de 16.01.2014 când Plenul CSM și-a însușit punctul de vedere al Direcției legislație, documentare și contencios nr. 27723/1154/2013 și a hotărât sesizarea Ministerului Justiției în vederea inițierii demersurilor necesare pentru modificarea unor acte normative privind justiția pe aspectele de natură să genereze discriminații între magistrați.
9. Cu privire la excepția de necompetență materială a CNCD, petenții pun în vedere sentința Curții de Apel Ploiești, care în cauză similară a dispus ca CNCD

CONȘTIINȚĂ NAȚIONALĂ PENTRU LUTAREA ÎMPOTRIVA DISCRIMINĂRII
C. N. C. D.
ROMÂNIA

să se pronunțe pe fondul cauzei, anulând hotărârea CNCD de admitere a excepției de necompetență materială, hotărâre menținută inclusiv de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Sușinerile părților reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 19732/03.12.2014 Ministerul Justiției susține faptul că în raport de prevederile Legii nr. 285/2010 și art. 6 alin. 1 și 2 din OUG nr. 80/2010, modificată prin Legea nr. 283/2011, nu există temei legal pentru reîncadrarea petenților în alte gradații și alte clase de salarizare, drepturile salariale corespunzătoare vechimii în muncă sau în funcție fiind corect stabilite potrivit dispozițiilor OUG nr. 80/2010 astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 283/2011.
2. Situațiile sunt diferite sub aspectul salarizării și sub aspectul actelor normative care guvernează regimul salarial, legiutorul fiind cel în drept să instituie un tratament juridic diferit.
3. Modificarea sistemului de salarizare nu este de competența Ministerului Justiției. Curtea Constituțională a statuat că doar instanța constituțională poate constatat neconstituționalitatea unui text de lege sau ordonanță care reglementează drepturile salariale, restul autorităților urmând să dea efect direct actului normativ, precum și deciziei Curții printr-o interpretare și aplicare conformă. CNCD nu se poate pronunța asupra unor reglementări cuprinse în acte normative față de care petenții își exprimă nemulțumirea.
4. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 19761/04.12.2014 Curtea de Apel Ploiești solicită clasarea petiției, în sensul în care CNCD nu se poate pronunța asupra unei discriminări provenite din lege, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. **În fapt**, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că este sesizat un posibil comportament discriminatoriu, individualizat de către petenți, magistrați în cadrul Curții de Apel Ploiești, prin faptul că, o dată cu încadrarea într-o altă tranșă de vechime beneficiază de o indemnizație mai mică față de alți colegi magistrați care au îndeplinit condiția de încadrare în altă tranșă de vechime anterior datei de 31.12.2010.
2. Petenții susțin că Ministerul Justiției **încalcă dispozițiile art.2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011**, potrivit cărora personalul încadrat pe funcții de același fel, precum și pentru personalul promovat în funcții sau grade/trepte, salarizarea se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din instituția în care este încadrat, **prin aplicarea dispozițiilor art.6 alin.1 și 3 din Legea nr. 285/2010**.
3. Petenții se compară cu acei colegi care au îndeplinit condiția de vechime anterior modificării legislației incidente, față de care aceștia beneficiază de plăți salariale sub nivelul situațiilor cu care se compară, deși pozițiile sunt similare, atribuțiile și obligațiile sunt simialare, încalcându-se principiul egalității.
4. Pe de altă parte, **Ministerul Justiției** susține că nu există temei legal pentru reîncadrarea petenților în alte gradații și alte clase de salarizare, drepturile

salariale corespunzătoare vechimii în muncă sau în funcție fiind corect stabilite potrivit dispozițiilor OUG nr. 80/2010 astfel cum a fost aprobată cu modificări prin Legea nr. 283/2011. Tot odată, reclamatul **Curtea de Apel Ploiești** solicită clasarea petiției, în sensul în care CNCD nu se poate pronunța asupra unei discriminări provenite din lege, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

5. Față de aceste aspecte, petenții revin la dosarul cauzei și prin Concluziile Scrise depuse la dosar, prin care pun în vedere sentința nr.32/2012 a Curții de Apel Ploiești, care în cauză similară a dispus ca CNCD să se pronunțe pe fondul cauzei, anulând hotărârea CNCD de admitere a excepției de necompetență materială, hotărâre menținută inclusiv de Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Prin urmare, fondul cauzei se referă la a stabili dacă prin aplicarea unei dispoziții legale (**art.6 alin.1 și 3 din Legea nr. 285/2010, cu încălcarea dispozițiilor art.2 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011**), relativ la situația în care aceștia se află, se încalcă principiul nediscriminării și al egalității, statuate de Constituția României art.16 și de OG nr.137/2000 actualizată.

7. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că "*Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*".

8. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație*" și **paragraful 2** "*Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1*".

9. Pornind de la definiția generală a discriminării, art.2 alin.1 din ordonanță, **discriminarea directă**, pentru a reține existența unei fapte de discriminare, trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: **Existența unui tratament diferențiat manifestat prin orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; Existența unui criteriu de discriminare, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; Tratamentul diferențiat să aibe ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; Existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile, conform art.1 alin.3 din ordonanță; Existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.**

10. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de Romania sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2 prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:**"; **art.2 alin.1** restrângerea,

înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,”, precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 ”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,”.

11. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, ”trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă” (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

12. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

13. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

14. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75)

15. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

16. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petenților, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

17. În acest sens, Colegiul Director al CNCD ia act de faptul că petenții, judecători în cadrul Curții de Apel Ploiești, au îndeplinit condiția de vechime stabilită pentru trecerea în altă tranșă de vechime, conform Ordinului Ministrului Justiției anexate, în anul 2013, respectiv 2014. Petenții sunt într-o situație diferită față de alți colegi, care în îndeplinirea aceluiași condiții, însă anterior datei de 31.12.2009, beneficiază de plăți salariale mai mari decât petenții, datorită modificărilor legislative apărute ulterior acestei date. Criteriul care stă la baza acestei diferențe are în vedere data la care a fost îndeplinită condiția de vechime. Legătura de cauzalitate dintre criteriu și faptă este directă, fapta fiind o consecință a momentului la care petenții au îndeplinit condiția de vechime pentru trecerea într-o altă tranșă.

18. Totuși, Colegiul Director al CNCD nu poate face abstracție de faptul că a fost invocată o excepție de necompetență materială a consiliului, potrivit art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, în sensul în care CNCD nu se poate pronunța asupra modalității de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, respectiv legea **Legea nr. 285/2010**.

19. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că „(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.” și ale **art.64**, din aceeași procedură mai sus menționată „(1) Când în fața Colegiului director se pune în discuție competența acestuia, se va indica instituția sau un alt organ competent. (2) Dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției, excepția

va fi unită cu fondul.(3) Colegiul director va trece la soluționarea petiției, cel nemulțumit putând ataca hotărârea asupra fondului la instanța de contencios administrativ, potrivit legii.” urmează a soluționa cu prioritate excepția astfel invocată.

20. Per ansamblu, Colegiul Director al CNCD constată că petiția are în vedere situația schimbărilor legislative în domeniu, și consecințele reieșite din aplicarea unor norme legale diferite, la momente diferite în timp. Fapta de discriminare constă în diferența dintre cuantumul salarial de care beneficiază colegii care au îndeplinit condițiile de vechime anterior modificărilor legislative în domeniu și cei care au îndeplinit condiția ulterior, primi beneficiind de un cunatum salarial (toate prestațiile presupuse de postul ocupat și situația învederată în petiție) mai mare decât ultima categorie. În esență, s-a ajuns la situația în care există două categorii de salarii, pentru posuri similare cu vechime similară și fișă a postului similara: o categorie cu un cuantum salarial mai mare și o adoua categorie cu un cunatum salarial mai mic.

21. În esență, Colegiul Director reține că această diferență își are izvorul în aplicarea unor dispoziții legale diferite, în timp, urmare a modificărilor legislative în domeniu.

22. Cât privește tratamentul presupus discriminatoriu astfel învederat, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, **Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării**, potrivit **art.16**, este „*autoritatea de stat în domeniul discriminării, autonomă, cu personalitate juridică, aflată sub control parlamentar și totodată garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, în conformitate cu legislația internă în vigoare și cu documentele internaționale la care România este parte*”. De asemenea, CNCD este, potrivit art.18 alin.1 din aceeași ordonanță, „**responsabil** cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi” și în conformitate cu art.19 alin.1, care specifică competențele CNCD, „**Consiliul isi exercita atribuțiile în următoarele domenii: a) prevenirea faptelor de discriminare; b) medierea faptelor de discriminare; c) investigarea, constatarea și sancționarea faptelor de discriminare; d) monitorizarea cazurilor de discriminare; e) acordarea de asistenta de specialitate victimelor discriminării**”. Tot odată, potrivit art.27 alin.1, din același act normativ, „*Persoana care se considera discriminata poate formula, în fata instanței de judecata, o cerere pentru acordarea de despăgubiri și restabilirea situației anterioare discriminării sau anularea situației create prin discriminare, potrivit dreptului comun. Cererea este scutită de taxa judiciară de timbru și nu este condiționată de sesizarea Consiliului*”.

23. Astfel, raportându-ne la prevederile Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, acestea constituie cadrul general al reglementării discriminării în legislația românească, sub aspectul materiei și al răspunderii juridice, aflându-ne în domeniul regimului juridic contravențional, respectiv al răspunderii contravenționale.

24. Deducem astfel că CNCD, organ administrativ-juridicțional, cu competență limitată la a constata stările de discriminare prin emiterea unei hotărâri și, eventual, stabilirea unei sancțiuni contravenționale, nu are competența materială de a se pronunța asupra aspectelor care sunt vădit de competența instanțelor de

judecată din punctul de vedere al interpretării și aplicării dispozițiilor legale, sau a Curții Constituționale, din punctul de vedere al încălcării art16 din Constituție, tocmai prin aplicarea noilor dispoziții legale în domeniu.

25. Raportat la principiile în materia egalității și a non-discriminării, statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție, Curtea Constituțională a României și la obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul Director ia act de **Decizia nr.322/2001**, prin care Curtea Constituțională constată *"în deplină concordanță Declarația Universală a Drepturilor Omului, art.16 pct.1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (ratificată de România prin legea nr.30/1994) și alte tratate internaționale la care România este parte, Constituția României consacră în Cap. VI, intitulat Autoritatea Judecătorească, principiile organizării și înfaptuirii justiției în țara noastră. În conformitate cu aceste principii, în România justiția se înfaptuiește prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, compuse din judecători independenți care se supun numai legii. ... Pe baza textelor constituționale menționate, Curtea reține că justiția este în exclusivitate o funcție a statului, care, potrivit art.125 alin.1 din Constituție, se realizează prin Curtea Supremă de Justiție (Înalta Curte de Casație și Justiție) și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege, fiind exclusă posibilitatea desfașurării de activități de jurisdicție, de către alte structuri sau persoane ori instituții private. Curtea reține, de asemenea, că activitatea de judecată se înfaptuiește, în numele legii, exclusiv de către membrii acestor instanțe, adică de judecători, întru-cât doar cu privire la aceștia se proclamă prin art.123 alin.2/Constituție că sunt independenți și se supun numai legii. În consecință, este exclusă posibilitatea de a se atribui puterea de judecată, împuternicirea de a supune dreptul și altor persoane decât judecătorilor.*

26. În acest sens, dacă prezumtiv CNCD ar analiza modalitatea de aplicare sau interpretare a legii în speță, ar trebui ca acesta să se substituie instanțelor de judecată sau Curții Constituționale a României.

27. Prin urmare, față de aceste aspecte, Colegiul Director al CNCD **admite excepția de necompetență materială potrivit art.28 din Procedura** internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, având în vedere că obiectul prezentei cauze are la bază modalitatea de interpretare și aplicare a legii.

28. Față de acest aspect, Colegiul Director urmează a emite un **Punct de Vedere de specialitate**, asupra obiectului prezentei spețe, fără efecte juridice, astfel precum instituția a procedat în cauzele ce au avut ca obiect instituirea unei discriminări, prin efectele modificărilor legislative, în domeniul trecerii într-o altă tranșă de vechime sau în funcție.

PUNCT DE VEDERE

I. Colegiul Director (CD-CNCD) se raportează la dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"*.

II. De asemenea, **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** "Exercitarea oricarui drept prevazut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație" și **paragraful 2** "Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1".

III. Potrivit art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată „Potrivit prezentei ordonanțe, prin **discriminare** se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe baza de rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”

IV. Pornind de la definiția generală a discriminării, cuprinsă în art.2 alin.1 din ordonanță, **discriminarea directă**, pentru a reține existența unei fapte de discriminare, trebuie să îndeplinească, cumulativ, următoarele condiții:

- Existența unui **tratament diferențiat** manifestat prin orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;
- Existența unui **criteriu de discriminare**, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1;
- **Tratamentul diferențiat** să aibă ca **scop sau efect** restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;
- Existența unor persoane sau **situații aflate în poziții comparabile**, conform art.1 alin.3 din ordonanță;
- Existența unei **legături de cauzalitate** între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.

V. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

VI. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat **principiul Egalității** ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care**

tratamentul este justificat obiectiv (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

VII. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2.

VIII. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

IX. Raportat la speța de față, Colegiul are în vedere jurisprudența europeană, în spețe relativ asemănătoare, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

X. Relativ la cele expuse, CD-CNCD reține că prin aplicarea noilor dispoziții legale, legea 284 și 285 din 2010, s-a ajuns la situația în care să existe o diferență de salariu, ce are în vedere aplicarea unor alte cote de calcul pentru calculul indemnizației lunare corespunzătoare vechimii în funcție.

XI. În legătură cu aceste aspecte, CD-CNCD reține că, Curtea Constituțională a României s-a pronunțat cu privire la mai multe excepții ridicate de către persoane interesate, față de obiectul din prezenta cauză, prin Deciziile nr.320/29.03.2012, nr.587/05.06.2012, și Decizia nr.594/05.06.2012, privind spețe asemănătoare.

XII. Față de elementele prezentate de către petenți, în considerarea celor dispuse de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, Colegiul va avea în vedere următoarele aspecte:

- **Fapta** – diferență salarială, acordarea unei indemnizații brute lunare corespunzătoare vechimii în funcție mai mică,
- **Drept încălcat** – dreptul la tratament egal, salariu egal pentru funcții egale,
- **Criteriu** – se are în vedere un eventual criteriu de timp, respectiv se consideră discriminați față de colegii care au îndeplinit

condiția de timp anterior datei de 31.12.2010, și care plată brută lunară nu a fost modificată,

- **Situație comparabilă** – ceilalți colegi care au beneficiat de indemnizația pentru vechime, anterior datei de 31.12.2010,
- **Scop/efect** – existența unor diferențe la nivel de plăți salariale, deși condițiile sunt similare și atribuțiile la fel,
- **Raportul de cauzalitate** – direct, consecință a noilor prevederi legale în domeniu.

XIII. În analiza elementelor faptei de discriminare, relativ la prețel punct de vedere, considerăm că acestea sunt întru-totul îndeplinite și că ne putem afla în situația în care, prin modificările legislative, cât privește drepturile salariale și celelalte drepturi, suplimentare dreptului la salariu, s-a creat o diferențiere clară în cadrul aceleiași categorii de personal salarizat.

XIV. Prin urmare, în exprimarea punctului de vedere relativ la fondul ce face obiectul prezentei cauze, considerăm că suntem în prezența unei fapte de discriminare, conform celor expuse de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000, republicată, ce constă într-o **diferență salarială**, acordarea unei indemnizații brute lunare corespunzătoare vechimii în funcție mai mică; dreptul încălcat este **dreptul la un salariu egal**, pentru muncă egală; **situația comparabilă** conform analizei, constă în acei colegi care au îndeplinit condiția temporală a vechimii în muncă, anterior modificărilor legislative intrate în vigoare, și care încă beneficiază de acel cunatum salarial; criteriul de discriminare, conform celor expuse de art.2 alin.1 din OG nr.137/2000 republicată (.... **sau orice alt criteriu** ...), în speța de față constă în **criteriul timp**; **efectul creat** constă, fără discuții, în existența unei diferențe salariale între persoane care au aceleași atribuții, competențe sau vechime în muncă; **legătura de cauzalitate dintre criteriu și faptă este directă**, în sensul în care momentul la care a fost îndeplinită condiția temporală a avut o consecință directă asupra nivelului salariului, conform modificărilor legislative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepție de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea discriminării, potrivit OG nr.137/2000 actualizată;
2. Seva răspunde părților în sensul celor hotărâte;
3. Închiderea dosarului;
4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

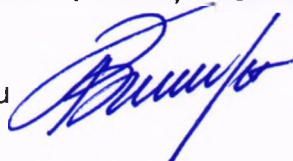

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

Teodora Bertzi – membru

Gheorghiu Luminița – membru

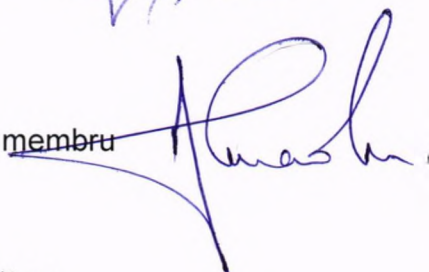
Haller Istavan – membru

Popa Claudia – membru

Vasile Vasile Alexandru - membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 30 martie 2015

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.

